

STUDÁNKA V LIBOHÁJI - MIKY KLOBOUK

E E7 A
JAK KORÁLKY NA NITCE, O SEBE ZVONÍ,
E H
VODĚNKA V STUDÁNCE, LETOS JAK V LONI,
E E7 A
TENOUNKÝM POTŮČKEM, DO ŘEK A MOŘÍ,
E H E
KRAJINOU UTÍKÁ, SRDCE JÍ PRO DÁLKY HOŘÍ.

CIZÍ KRAJE POZNÁVÁ, PAMĚŤ MÁ SLONÍ,
CESTU SI NEZPLETE, VŽDY BĚŽÍ PO NI,
ROSTLINY, KAMÍNKY, OCHOTNĚ ZDRAVÍ,
VRBY SE ZE BŘEHŮ, BĚŽÍCÍ VODĚNCE KLANÍ.

KE STUDÁNCE CHODÍVÁM, KDYŽ SNĚHY TAJÍ,
VŮNĚ A PTAČÍ ZPĚV, JE TAM JAK V RÁJI,
NENAJDEŠ KRÁSNĚJŠÍ PO CELÉM KRAJI,
TAKOVÁ JE U NÁS, STUDÁNKA V LIBOHÁJI.

KOUZLÍ A ČARUJE, STUDÁNKA ČISTÁ,
AŽ NĚKDY PŘIJDEŠ K NÍ, VODIČKU SCHYSTÁ,
UŽ NIKDY NECHCE SE, PRYČ Z TOHO MÍSTA,
VODA JAK ZRCADLO, V SLUNÍČKU BLÍSKÁ.

SNAD VÍLA ŽIJE V NÍ, JAK V POHÁDKÁCH DÁVNÝCH,
PRÝ VIDĚL JI TANCOVAT, PRASTARÝ HAJNÝ,
POHÁDKÁM UVĚŘÍM, V ZIMĚ I V MÁJI,
VÍLA NÁM ZATANČÍ, ZA MĚSTEM V LIBOHÁJI.